

Absalom

Aşa cum Absalom l-a urmărit pe David,
Pe tatăl său a vrut să-l pună la pământ,
La fel şi astăzi se ridică prin biserici,
Atîţia "absalomi" frumoşi, cu păru-n vînt.
Lor nu le pasă nici de mamă, nici de tată,
Şi nici de fraţii care-n Domnul i-a-nvăţat,
Ahitofel îi sfătuieşte, le arată,
Cum să-i dezbine pe acei ne n-au vegheat

Cor:

David plîngea, David jelea,
Vai, cîţi nu plîng şi-acum!
Pe cei ce nu mai vin cu noi
Spre cer, pe-acelaşi drum.

El stă la uşa adunării şi le spune,
Căci vrea să facă dezbinare între fraţi:
"Veniţi cu mine şi vom face lucruri bune,
În umilînţa lui David să nu mai staţi."
Şi Absalom a reuşit să cucerească
O parte mare, foarte mare din popor,
Şi după David a pornit să-l urmărească,
Şi se părea că va ieşi biruitor.

Dar bătălia fără milă se sfîrşeşte,
Căci Absalom într-un copac s-a agăţat,
Şi un viteaz cu-a lui săgeată îl loveşte,
Şi-atuncea David foarte rău s-a întristat.
Să ia aminte şi să-nveţe fraţii care
Ca Absalom doresc să fie înălţaţi.
Veniţi la Domnul, şi să-I cerem toţi iertare,
Şi să trăim în pace cu ai noştri fraţi.

Voi "absalomi" cu pletele încîrligate,
O, voi aceia ce vă credeţi mai frumoşi,
Ahitofel vă-ndeamnă numai la păcate
Ca să-i dezbine pe aceia credincioşi.

Amin